

især har psykiske problemer, og som i dag ender på en førtidspension. Her kan man sige, at der også er en kim til et nyt socialt problem, hvis ikke vi får hjulpet den gruppe mennesker. Det er vi jo i fællesskab meget bredt i Folketinget i gang med at se på. Hvad kan vi gøre? Hvilken indsats kan vi gøre for at sikre, at unge mennesker og unge mennesker med psykiske lidelser ikke ender på en førtidspension, hvad de jo som regel selv er meget, meget kedede af.

Vi ved også, at sygefravær er en kilde til øget ulighed og til en tilværelse med sociale problemer, og derfor er en indsats mod det høje sygefravær, som jo har været i vækst gennem ganske mange år, også en meget, meget vigtig del af indsatsen for at sikre, at uligheden fortsat er begrænset i det danske samfund.

Endelig er det også vigtigt at se på børnenes forhold. Der er jeg jo i gang med at planlægge en større indsats, og det håber jeg også på kan ske i samarbejde med Folketinget meget bredt. Det handler om en indsats for de ganske små børn, men også om en indsats for de større børn og unge mennesker, som er ude i alvorlige vanskeligheder.

Endelig kan man se, at den indsats for at styrke integrationen af mennesker med indvandrerbaggrund har båret frugt i den forstand, at andelen, der er i arbejde og i gang med uddannelse, er steget, og det er jo en meget, meget vigtig ting, som kan modvirke uligheden i samfundet, nemlig at der er en vellykket integration, der gør, at mennesker med indvandrerbaggrund bliver en del af det danske samfund og bliver danskere og oplever sig selv som værende på lige fod med det danske samfund.

Så der har været taget ret mange initiativer og ført en generel politik, der sikrer, at vi fortsat er vel nok verdens mest lige samfund. Det er en fuldstændig grundlæggende kvalitet, vi skal værne om i det danske samfund. Og der er en række initiativer, der gør, at vi kan fastholde det mål, så det også skal være sådan, når vi ser år frem.

Kl. 14:05

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren. Så går vi over til ordførerrækken. Den første, der får ordet, er ordføreren for forespørgerne, fru Mette Frederiksen.

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Mette Frederiksen (S):

Når man sidder som ordfører i Folketinget og skal planlægge, hvad man skal svare i sådan en forespørgselsdebat, så sidder man jo og tænker, at ministeren nok har tænkt sig at give et rigtig godt svar på den her forespørgsel, og derfor kan man godt planlægge at starte sin replik eller sin ordførertale med at takke ministeren for de mange gode betragtninger.

Sådan havde jeg faktisk også tænkt forløbet i dag, men det kan jeg ikke gennemføre. Og når jeg ikke kan gennemføre det, er det, fordi velfærdsministeren jo på lange stræk fortæller om vigtigheden af, at der er et lige samfund, men når ministeren glæder sig over, at ligheden har det godt i Danmark, og at uligheden nærmest er ikkeeksisterende, og at der bliver ført en offensiv og progressiv politik, så glæder ministeren sig over et Danmark, der ikke er mere. Det var muligvis en rigtig karakteristik på et tidligere tidspunkt, men det, vi oplever lige nu i Danmark, er næsten det modsatte.

Ulighed i et samfund kan stige af to årsager. Enten fordi at de, der i forvejen har, får mere – det var meget det, der skete i 1990'erne, ikke mindst, fordi det lykkedes at flytte rigtig mange danskere fra arbejdsløshedsrækkerne ind på arbejdsmarkedet. Men ulighed kan også stige af en anden årsag. Fordi at de, der i forvejen har lidt, får endnu mindre. Og når uligheden stiger af sidstnævnte årsag, er det udtryk for en regering, der sammen med Dansk Folkeparti fører den forkerte politik.

Vi står i en situation, hvor vi mangler boliger især omkring de store byer. Vi kan se, at de ghettotendenser, vi tidligere talte om, nu har bundfældet sig så meget, at vi kan tale om reelle ghettos. Vi står i en situation, hvor en stor del af vores almene boligmasse kræver renovering og fornyelse, hvis den skal kunne opretholde et godt og fornuftigt kvalitetsniveau for de mennesker, der bor der.

Har regeringen valgt at svare på de udfordringer? Nej, regeringen har valgt at lade være med at bygge flere boliger, og regeringen har valgt at tage pengene væk fra lejerne, altså tage penge fra Landsbyggefonden og flytte dem ind i det store samfundsregnskab.

Har regeringen valgt og har regeringen bevidst arbejdet for at flytte de sidste af vores kon-